

Λυσικράτους (1) ἔν δὲ τῷ πρὸ ὀφθαλμῶν ἡμῶν φυλλαδίῳ τῆς *Ημερόφαι*, λόγιός τις Ἕλλην (2) δημοσιεύει περιγραφὴν δακτυλιολίθων καὶ νομισμάτων, ἅπερ συνέλεξεν, ὧν τινα εἰσι ἱκανῶς σπουδαῖα· καὶ 12 αὐτῶν, λίαν περίεργα, ἀπεικονίζονται. Παρεκτός τούτων ἔχομεν καὶ ἀρχαιολογικάς περιηγήσεις, εἰς ὧν τὸ στάδιον πολλὰ δύνανται οἱ Ἕλληνες εἶναι κατορθώσωσι. (Ἑλεται τὸ τέλος.)

Η ΕΥΣΕΒΕΙΑ.

Ἐν τοῖς φυλλαδίοις 133 καὶ 136 ἐδημοσιεύσαμεν τὰς τρεῖς πλευράς τοῦ ὑπὸ τοῦ ἑρμογλύφου Κ.

(1) Σ. Σ. Τὴν ὀντως θαυμάσιον μονογραφίαν ταύτην συνέγραψεν ὁ πεπαιδευμένος Κ. Γ. Παπαδόπουλος ἐπιμελητής

1. Κόσπου σχεδιασθέντος καὶ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ αὐτοῦ λαξευομένου μνημείου τοῦ μακαρίτου Κ. Ἰπλιζή, ἐξ ὧν ἡ μὲν μία παρίστανε τὴν φιλομουσίαν, ἡ δὲ ἄλλη τὴν εὐσπλαγγνίαν, καὶ ἡ τρίτη τὸ μέτωπον ἐφ' οὗ θέλει χαραχθῇ ἡ ἐπιγραφή.

Συμπληροῦντες σήμερον τὸ ἔργον παραθέτομεν καὶ τὴν τετάρτην πλευράν, ἐφ' ἧς ἐξεικονίζεται ἡ Εὐσέβεια. Τὸ καθ' ἡμᾶς ἡ Εὐσέβεια ὑπερβαίνει κατὰ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἐκφρασιν τὰς δύο ἄλλας ὁμαίμονας αὐτῆς. Κρατοῦσα διὰ τῆς μιᾶς σταυρὸν καὶ διὰ τῆς ἄλλης πάπυρον, κύπτει εὐλαδῶς τὴν κεφαλὴν ἐνώπιον τοῦ συμβόλου τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἡ κατάνυξις ἐμφαίνεται ζωηρῶς ἐξωγραφημένη ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτῆς, καὶ τὸ σεμνὸν τοῦ πολυπτύχου γιγνώσκων, καὶ τὸ σεμνότερον τοῦ σχήματος, ἐρμητεύουσι πρὸς τὸν θεατὴν τί παριστᾷ ἡ εἰκὼν καὶ πρὶν ἀκούσῃ τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ τεχνίτου.

ΣΙΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Θεοῦ τῆς Ἑοτίας εἰς τὸν
Τεὲ-Κόγκ.

— 0 —

Τὸ οὐράνιον Κράτος, κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν τῆς μεγάλης Γεωγραφίας τοῦ Αὐτοκράτορος Χιέν-Λόγγ (240 τομ. εἰς 4ον), κατοικοῦμενον ὑπὸ 360,000,000 κατοίκων, πρεσβεύει τρεῖς θρησκείας ἢ μᾶλλον τρία δόγματα, τὸ τοῦ Κομφουκίου, ὅπερ ἐστὶ καὶ τὸ ἐπικρατοῦν δόγμα, τὸ τοῦ Βούδα (ἥτοι τὸν βουδαϊσμόν) εἰσαχθέντα εἰς Σινικὴν περὶ τὸ 6ῶ ἐτος π. Χ. καὶ τὸ τοῦ Ταο-σεῖ, οὗτινος οἱ πρεσβεύται οὐκ ὀρθῶς *λογοιδάται* ἐκλήθησαν), συστηθέν παρὰ τοῦ Λαο-Τσε περὶ τὸν 6ον π. Χ. αἰῶνα.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο δόγμα, ὅπερ τὴν σήμερον πρεσβεύουσι πλείους τῶν 2,000,000 ἐξέπεσε πολὺ μετὰ τὸν ἑνδοξόν αὐτοῦ θεμελιωτήν. Καὶ τοι δὲ πολλαὶ δεισιδαιμονίαι ἀσχημίζουσι πολλάκις τὴν διδασκαλίαν ταύτην, αἱ πολλαὶ ὁμῶς περὶ τῆς ἡθικῆς πραγματεῖαι, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν ἐξ αὐτοῦ, προσφέρουσιν ἡμῖν ἀρχὰς καθαρὰς καὶ αὐστηράς, βασιζομένας ἐπὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ, τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τῶν εὐγενεστέρων κοινωνικῶν ἀρετῶν, αἵτινες δὲν ἤθελον εἶσθαι ὅλως ἀνάξιοι τῶν σελίδων τῶν καθ' ἡμᾶς ἡθικολόγων τῆς Εὐρώπης. Περὶ τούτου εὐκόλως πεισθῆταί τις, ἀναγνοὺς τὴν ἀκολουθοῦν περικοπὴν βιβλίου τινὸς μεταφρασθέντος ἐκ τοῦ σινικοῦ ὑπὸ τοῦ Κ. Στανισλάου Ἰουλιανού, μέλους τοῦ

τοῦ Ἀθηνῆσι Ἕλλησι Ἐκπαιδευτηρίου. Ἐπειδὴ δὲ ἐδημοσιεύθη σὺν αὐτῇ καὶ λόγος τοῦ μακαρίτου Βάμδα, ἐξέλαθεν ὁ Σκῦτος καὶ ταύτην ὡς ἔργον τούτου.

(2) Σ. Σ. Ὁ αὐτὸς Κ. Γ. Παπαδόπουλος.

Ἰνστιτούτου, φέροντος τὸν τίτλον « Βιβλίον τῶν ἀμοιβῶν καὶ ποινῶν, σινιστὶ καὶ γαλλιστὶ, ὃ προσήρτηται καὶ 400 συναξάρια ἀνέκδοτα, καὶ ἱστορίαι τὰ μάλιστα συντείνουσαι εἰς τὴν κατάληψιν τῶν διδασκαλιῶν, δοξασιῶν καὶ ἡθῶν τῆς αἰρέσεως τῶν Ταο-στέ. » Τὸ συναξάριον τοῦτο συνετέθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 12. αἰῶνος ὑπὸ Λο-Τσάνγκ, συμπατριώτου καὶ φίλου τοῦ διδάκτορος Ἰού-Κόγκ, εἰς τὸν νομίζει ὅτι ἐπεροίτησε τὸ Πνεῦμα τῆς Ἑστίας.

Ἐπὶ τῆς δυναστείας τοῦ Μίγγ, κατὰ τοὺς χρόνους τοὺς καλουμένους Κια-τοίγκ (ἀπὸ τοῦ 1522—1567), ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Κιάγκ σὶ ἄνθρωπος τις καλούμενος Ἰού-Κόγκ, πεπροικισμένος ἐκ φύσεως ἀντιληπτικὸν θαυμάσιον, καὶ διὰ τῆς σπουδῆς ἀποκτήσας μάθητιν ποικίλην ἀμικ καὶ στερεάν. Δεκαοκτοετῆς γενόμενος, ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦ δοκίμου. Κατὰ πᾶσαν ἐξέτασιν, οὗτος ἐπρώτευσεν πάντων τῶν συναγωνιζομένων. Ἀλλ' ὅτε ἐρῆσεν εἰς τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, ἡ πενιχρότης εἰς τὴν περιῆλθεν, ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ μετέρχηται τὸ ἔργον τῆς διδασκαλίας, ἐξ οὗ νὰ πορίζηται τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Συνεκοινοῦν λοιπὸν μετὰ τινῶν, 12 περίπου, ἄλλων νέων συνδοκίμων του, ἐγένετο μέλος τῆς Συνεταιρίας τοῦ Θεοῦ Βέν-Τσάνγκ-Γικιού (1). Ἐρύλαττε μετὰ προσοχῆς τὸν ἑγγραφὸν χάρτην· μετεδίδου τῆς ἐλευθερίας εἰς τὰ ἐμψυχα ὄντα· διετέλει ἐγκρατευόμενος τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν, τοῦ φόνου τῶν ζώων καὶ τῶν πταισμάτων τῆς γλώσσης. Τὸν δὲ κανόνα τοῦτον τῆς διαγωγῆς διὰ πολλῶν ἐτῶν τήρησας, παρέστη ἐπτάκις ἐπειτα εἰς τὸν περὶ διδασκαρίας συναγωνισμὸν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ τὸν ἐπὶ βαθμὸν.

Νυμφευθεὶς ἀπέκτησε πέντε υἱούς, ὧν ὁ τέταρτος νοσήσας ἀπέθανε θάνατον πρόωρον· ὁ τρίτος αὐτοῦ υἱός, ἔχων ἐκ φύσεως εὐειδῆ μορφήν, καὶ θαυμασίαν νοημοσύνην, εἶχε δύο μελαίνας κηλίδας ὑπὸ τὸν τασσὸν τοῦ ἀριστεροῦ ποδός. Πρὶς τὸν υἱὸν δὲ τοῦτον ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ εἶχον ἰδιαιτέραν κλίσιν. Ὀκταετῆς ἦδη ὢν πορευθεὶς ποτε νὰ παύσῃ εἰς τὴν ὁδόν, ἀπώλεσθη, καὶ οἱ γονεῖς αὐτοῦ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μάθωσι τί ἐγένεεν.

Ἔσχε τέσσαρας θυγατέρας, ὧν οὐδεμία τῶ διεσώθη, τελευταίαν δὲ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπέβαλε τὴν ὄρασιν ὀρηνοῦσα τὴν ἀπώλειαν τῶν τέκνων τῆς. Καί τοι δὲ ὁ Ἰού-Κόγκ, εἰργάζετο ἐπιπονώτατα δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἡ πενιχρότης ὅμως αὐτοῦ κατ' οὐδὲν ἡλαττοῦτο, ἐπιδύσανε δὲ μάλιστα ὁσημέραι. Συνελθὼν εἰς ἐαυτὸν, καὶ βλέπων ὅτι δὲν ὑπέπεσεν εἰς μεγάλην τινὰ ἀμαρτήματα, ἀπεφάσισεν, οὐχὶ ἄνευ μεμψιμοιρίας, νὰ ὑπομείνῃ παρατηρῶν ὅσα δεινὰ κατέπεμπεν ἐπ' αὐτὸν ὁ οὐρανός.

Καθὼς ὑπερέβη τὸ 40ον ἔτος τῆς ἡλικίας, ἐκάστου ἔτους κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς 12 σελήνης ἔγραφε μίαν προσευχὴν ἐπὶ κιτρίνου παπύρου, ἣν ἔκατεν ἐνώπιον τοῦ Πνεύματος τῆς Ἑστίας, παρακα-

λῶν αὐτὸ ν' ἀνενέγκῃ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ μέχρι τοῦ οὐρανοῦ.

Τοῦτο δὲ ἠκολούθησε πράττων πολλὰ κατὰ συνέχειαν ἔτη, ἀλλὰ μηδεμίαν λαμβάνων τῆς πράξεως ἀνταμοιβήν.

Τὸ τεσσαρκοστὸν καὶ ἑξῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἔμεινε τὴν τελευταίαν ἐσπέραν τοῦ ἔτους καλῆ· μένος πλητίον τῆς τυφλῆς αὐτοῦ γυναικὸς καὶ τῆς μόνης ὑπολειπομένης αὐτῷ θυγατρὸς. Κλεισθέντες δὲ καὶ οἱ τρεῖς ἐντὸς πενιχροτάτου δωματίου, ἤρξαντο παρηγοροῦντες ἀλλήλους, ὅτε ἐξαίφνης ἤκουσαν κοπτομένην τὴν θύραν.

Ὁ Ἰού-Κόγκ λαβὼν μετὰ χειρὸς τὴν λυχνίαν ὑπάγει πρὸς τὴν θύραν νὰ ἴδῃ ποῖεν προῆλθεν ὁ κρότης· καὶ βλέπει λοιπὸν ἄνθρωπον φοροῦντα ἐπιδολιχά μαζον καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν πύλωμα τετράγωνον, κατὰ τὸ ἡμῖς δὲ πολὺν τὸ γένειον καὶ τὴν κόμην. Ὅσας χαιρετίσας ὑποκλινῶς αὐτὸν, εἰσελθὼν ἐκάθησε. « Τὸ ὄνομα τῆς οἰκογενείας μου εἶναι Τσάγκ, εἶπεν εἰς τὸν Ἰού-Κόγκ, ἔρχομαι ἐκ μακρᾶς περιουσίας. Ἦκουσα τοὺς στεναγμούς καὶ τὰ παράπονά σας, καὶ ἔρχομαι ἐπίτηδες νὰ παρηγορήσω τὴν θλίψιν σας. »

Ὁ Ἰού-Κόγκ ἐξεπλάγη μεγάλως ταῦτα ἀκούσας, καὶ ἐπεδαψίλευσεν αὐτῷ πᾶσαν μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐλαθείας φιλοφρόνησιν. Ὅλον μου τὸν βίον, εἶπε πρὸς τὸν Τσάγκ, ἀφιέρωσα εἰς τὴν μάθητιν τῶν γραμμάτων καὶ τὴν πράξιν τῆς ἀρετῆς, καὶ ὅμως μέχρι τῆς σήμερον οὐδεμίαν εὐρηκα πρόοδον. Ὁ θάνατος μὲ ἀσκήσας σχεδὸν ὅλα μου τὰ τέκνα, ἡ γυνή μου ἐτυφλώθη, μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας κατορθοῦμεν νὰ πορισθῶμεν τὸν ἐπιούσιον ἄρτον καὶ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα φορέματα. » Προσέθηκε δὲ ὅτι οὐδένα χρόνον διέλειπε ποτε ἐπικαλούμενος τὸ πνεῦμα τῆς Ἑστίας, καὶ καίων ἐνώπιον αὐτοῦ ἑγγράφους προσευχάς.

« Πολὺς ὑπάρχει χρόνος, ὑπέλαβεν ὁ Τσάγκ, ἀφ' ὅτου γνωρίζω ὅλα τὰ κατὰ τὴν ὑμετέραν οἰκίαν· ὑπερεπληρώσατε τὸ μέτρον τῶν κακῶν σας διανοημάτων. Περὶ οὐδενὸς ἄλλου φροντίζοντες εἰμὶ μόνον περὶ τοῦ πῶς νὰ ἀποκτήτῃτε φήμην ματαιάν, ἀναφέρετε πρὸς τὸν Θεὸν ἱκεσίας ὑδριστικὰς, μὴ περιεχούσας εἰμὶ παράπονα καὶ μνησικακήσεις. Φοβοῦμαι δὲ μήπως ἡ τιμωρία σας δὲν σταθῇ ἕως αὐτοῦ.

Ὁ Ἰού-Κόγκ ἐρίψε τοῦτο ἀκούσας « Εἶχον μάθη, εἶπε μετὰ συγκινήσεως, ὅτι εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ αἱ μικρόταται ἀρεταὶ εἰσιν ἐγγεγραμμέναι εἰς βιβλίον. Ὡμοσα νὰ πράττω τὸ καλόν, καὶ διὰ μακροῦ χρόνου ἠκολούθησα εὐλαδῶς τὴν ὁδὸν ἣν εἶχον κατὰ νοῦν διαγράψῃ ἐνώπιόν μου. Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι τοῦτο πρὸς οὐδένα ἄλλον σκοπὸν εἰργαζόμην, εἰμὶ νὰ ἀποκτήσω ὑπόληψιν ; »

« Φίλε μου, τῷ ἀπεκρίθη ὁ Τσάγκ, μεταξὺ τῶν ἱερῶν παραγγελμάτων ὑπάρχει καὶ τι διατάττον τὸν πρὸς τοὺς ἑγγράφους χαρκτικῆς σεβασμόν. Καὶ ὅμως οἱ μαθηταὶ καὶ συμμαθηταὶ σας μεταχειρίζονται πολλὰκις φύλλα τῶν ἱερῶν βιβλίων πρὸς ἐπιτάφην τῶν τοίχων τῶν οἰκῶν αὐτῶν, πολλοὶ δὲ

(1) Εἶδος ἀδελφότητος ἧς τὰ μέλη ἐκαλλιεργοῦν τὴν φιλολογίαν, μὲ τὴν ἐπὶ κλησὶν τοῦ Θεοῦ Βέν-τσάνγκ-τί-κιού.

τινες καὶ πρὸς ἀπόμαζιν τῶν τραπέζων. Ἐπειτα δὲ ἀπολογοῦνται ὅτι ἐὰν μολύωσι τὸν πᾶπυρον, καίθουσιν αὐτὸν ἀμέσως. Τοῦτο συμβαίνει καὶ ἐκαστὴν ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ ὅμως ποτὲ δὲν εἶπετε μίαν λέξιν ὅπως ἀποτρίψητε αὐτοῦ; ἀπὸ τοῦ κακοῦ τούτου. Καὶ ὑμεῖς αὐτοί, ἐὰν εὐρητέ ποτε κατ' ὁδὸν τεμάχιόν τι ἐγγράφου πᾶπυρον, ἀναλαβόντες φέρετε αὐτὸ οἰκάδε καὶ καίετε. Εἰπέτε μοι, σὰς παρακαλῶ, εἰς τί ὠφελεῖ νὰ τὰ καίετε; Εἶναι ἀληθές ὅτι ἕκαστον μῆνα ἀπελευθεροῦτε ὅλα τὰ ζῶα, ὅσα ἦσαν προωρισμένα νὰ ἀπολεσθῶσιν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ποιεῖτε ἀκολουθοῦντες τυφλῶς τὴν γνώμην τοῦ ὄχλου, καὶ εἰς τῶν ἄλλων πειθόμενοι τὰς συμβουλὰς ὥστε νὰ ἐμένετε ἀπρακτοὶ καὶ ἀναποφάσιστοι, ἐὰν δὲν σὰς ἐδίδον πρῶτοι ἐκεῖνοι τὴ παράδειγμα. Ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ συμπάθεια οὐδέποτε ἐκαμψαν τὴν καρδίαν σας. Ἐπιτρέπετε νὰ παραέσωσιν εἰς τὴν τραπέζαν σας δοξαῖδας καὶ κερὰς ἴδας· ἀλλὰ μὴ δὲν ἔλαβον καὶ αὐτὰ τὸ δῶρον τῆς ζωῆς; Μεταβαίνα τῶρα εἰς τὰ πταίσματα τῆς γλώσσης. Διατρέπετε διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς εὐγλωττίας καὶ τὴν δύναμιν τοῦ συλλογισμοῦ, καὶ πάντοτε ἀπορριπτότε πάντας ὅσοι συνδιαλεγθῶσι πρὸς ὑμᾶς. Δὲν ἀγνοεῖτε ὅτι οἱ λόγοι ὅσοι ἐξέρχονται τότε ἐκ τοῦ στόματός σας τιτρώσκουσι τὴν καρδίαν καὶ ἀπαρτίζουν τὴν φιλίαν τῶν ἄλλων; Πολλὰκις μάστιγα, παρασυρόμενοι ὑπὸ τῆς ζήσεως τῆς θυμίας, καταχρᾶσθε τὴν ὑπεροχὴν σας, καὶ κατασυντριβετε τοὺς ἀντιπάλους μὲ δημοτικωτάτας εἰρωνίας. Τοὺς διατρύκατε μὲ τὰ ὀξέα βέλη τῆς γλώσσης σας, καὶ ἐπισπᾶτε ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν ἀγανάκτησιν καὶ ὀργὴν τῶν Θεῶν. Ἀγνοεῖτε τὸν ἀριθμὸν τῶν πταισμάτων σας, ὅτινα εἰσὶν ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ φαντάζεσθε ὅτι εἴθε ὁ ἐναρετώτερος τῶν ἀνθρώπων. Τίς ὁ ἄξιός νὰ ἀπατήσῃ ἐμέ; Νομίζετε ὅτι δύναται τις νὰ ἀπατήσῃ τὸν οὐρανόν;

» Εἶναι ἀληθές ὅτι οὐδὲν πράττετε ἄτιμον· ἀλλ' ὅταν εἴητε ὠραῖαν τινὰ γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον, τὴν κατατρώγετε μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ταραχὴν αἰνιδία σὰς κυριεύει, καὶ δὲν δύνασθε πλέον νὰ τὴν ἀποβάλητε ἀπὸ τὸν νοῦν σας. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐπράξατε ἤδη μοιχείαν ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς καρδίας σας· μόνον ὅτι δὲν τὴν συνεκλήρωσατε! Συνέλθετε μίαν στιγμὴν εἰς ἑαυτούς· ἔχετε τὴν ἐγγράθειαν ὥστε νὰ μιμηθῆτε τὸν σοφὸν Λού-ναν-τσέ (2), ἐὰν εὐρίσκεσθε εἰς τὴν αὐτὴν μὲ ἐκεῖνον θέσιν; Καὶ ἔπειτα λέγετε ὅτι ἐμείνετε καθαροὶ καὶ ἄσπιλος δι' ὅλης σας τῆς ζωῆς, καὶ νομίζετε ὅτι ἡμπορεῖτε νὰ παρασταθῇτε ἀφρόδως ἐνώπιον τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, ἐνώπιον τῶν δαιμόνων καὶ τῶν Πνευμάτων! Ψεύδεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. Ἄν λοιπὸν σὺς ἠκολουθήτατε ἐμπράκτως τὰ παραγγέλματα ὅσα ὠμύσατε νὰ φυλάξητε, τίς ἀνάγκη νὰ ὁμιλήτε περὶ τῶν ἄλλων;

(2) Λού-νάν-τσέ ἀναγκασθεὶς ποτε νὰ διπλωκτερεύσῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὅπου εὐρίσκετο γυνή τις μόνη, ἀνέβη τὸν λόγον, διετίλειπεν ἀναγκινώτων μέχρι πρωίας, ὅπως μὴ ὀφθῇ ἄφορμὴν εἰς ὑποψίαν.

» Ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς ἱκετίας ὅσας ἐκαύσατε εἰς τὸν βωμὸν μου. Ὁ ὕψιστος Κύριος διέταξε πνευμά τι νὰ ἐπιτηρῇ μετ' ὅσης προσοχῆς τὰς καλὰς καὶ κακὰς σας πράξεις· καὶ μετὰ πολλῶν ἐνιαυτῶν προσευχὴν οὐδεμίαν εὑρε παρ' ἡμῖν ἀρετὴν ἄξιαν νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον του.

» Ὅταν εἴθε μόνος, δὲν ἐμψέπω εἰς τὴν καρδίαν σας εἰσὴ στοχασμοὺς φιλαργυρίας, φόβου, ἐγωϊσμοῦ, ὑπερηφανίας, πεμφρονήσεως, φιλοδοξίας, μίσους, ἀχαριστίας πρὸς τοὺς εἰσεργέτας καὶ φίλους σας. Οἱ στοχασμοὶ αὗτοι γεννῶνται καὶ αὐξάνουσι τόσοι καὶ εἰς τὴν καρδίαν σας, ὥστε μοὶ εἶναι ἀδύνακτον νὰ τοὺς ἀπαριθμήσω μέχρις ενός. Οἱ ἱεροὶ κατέγραψαν ἡ ἡ πηλοὺς τῶνας αὐτῶν, καὶ αἱ τιμωρικὲς τοῦ οὐρανοῦ ἐκτυλάνουσι διὰ τοῦτο ὁσημέραι. Ἀφ' οὗ δὲν ἔχετε καιρὸν νὰ ἀποφύγετε τὰς ἐπαπειλούσας ὑμᾶς δυστυχίας, τίς ἡ χρεῖα νὰ ζητήτε τὴν εὐδαιμονίαν;

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἰεὺ καὶ γὰρ κατελήρησεν ὑπὸ τρόμου πεσὼν ὁ ἐπὶ πρόσωπον κατὰ γῆς· ἔχει ποταμὸν δοκρύων· « Κύριε, ἐφώνησε στενάζων, ἀφ' οὗ γνωρίζετε τὰ ἀπόκρυφα πράγματα, ὁμολογῶ ὅτι εἴθε Θεός Σὰς καθικετεύω, εὐδοκήσατε νὰ με σώσητε!

« Φίλε μου, εἶπεν ὁ Τσάγκ, μελετᾶτε τὰ βιβλία τῶν ἀρχαίων, καὶ γνωρίζετε τὰ καθήκοντά σας, ὁ ἔρος δὲ τοῦ ἀγαθοῦ σὰς προεξένησεν ἤδη ἀληθινὴν χαρὰν. Ὅταν ἀκούσῃτε προφερόμενον ἀγαθόν τινα λόγον, παρευθὺς αἰσθάνεσθε τὴν συγκίνησιν τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἀμιλλῆς, καὶ ἡ λέα ἀγαθῆς τινος πράξεως σὰς κάμνει νὰ σκιρτᾶτε ὑπὸ χαρᾶς. Ἀλλ' ἅμα παύουσι νὰ προσθῶλῶσι τὴν ὄρασιν καὶ τὴν ἀκοήν σας, ὁ λόγος καὶ ἡ πράξις ἡ ἀγαθὴ καὶ λητμονεῖτε αὐτὰ διὰ μιᾶς. Ἡ πίστις δὲν ἐρριζώθη βαθέως εἰς τὴν καρδίαν σας, καὶ διὰ τοῦτο αἱ καλαὶ ἀρχαὶ σας δὲν ἔχουσι βάσιν στερεάν. Ὅθεν αἱ λόγοι καὶ αἱ ἐνάρετοι πράξεις τῆς ζωῆς σας ἐξωτερικόν τι μόνον ἐπίχρισμα μάταιον εἶχον. Ἡ ἐπράξατέ ποτε μίαν καὶ μόνην πράξιν, ἥτις ν' ἀποδεικνύῃ ἀρετὴν στερεάν καὶ ἀληθινήν; Καὶ ἐν ᾧ ὅτε ἡ καρδία σας πληροῦται κακῶν συλλογισμῶν, οἷτινες σὰς περιερίσσωσι καὶ περισφίγγουσι πανταχόθεν, τολμᾶτε νὰ ζητήτε παρὰ τοῦ Θεοῦ ἀμοιβήν· ἥτις εἰς μόνην ἀνήκει τὴν ἀρετὴν! Ὁμοιάζετε μὲ ἄνθρωπον ὅστις σπεῖρας ὅλον αὐτοῦ τὸν ἀγρὸν μὲ ἀκάνθους καὶ τριβόλους περιμέλει πλουσίον θεισμὸν. Δὲν εἶναι τοῦτο ὁ ἔσχατος τῆς μωρίας βαθμὸς;

Ὁπλίσθητε εἰς τὸ ἐξῆς μὲ θάρρος, καὶ ἐξορίσατε ἀπὸ τοῦ νοῦς πᾶσαν φιλήδονον, πλεονεκτικὴν, αἰσχροὶν καὶ ἐν γένει πᾶσαν ἀπρεπὴν ἰδέαν. Θὰ συνάξῃτε θέρας ἰδεῶν καθαρῶν καὶ ἐναρέτων, καὶ τότε θὰ πρέπη νὰ στρέψῃτε ὅλας ἡμῶν τὰς δυνάμεις πρὸς τὴν πράξιν τοῦ ἀγαθοῦ. Ἄν παρουσιασθῇ ἀγαθὴ τις πράξις ἀνάλογος πρὸς τὰς δυνάμεις σας, σπεύσατε νὰ ἐκτελέσῃτε αὐτὴν ἀπὸ προθύμου καρδίας, μὴ συλλογίζομενος ἂν εἴη μεγάλη ἢ μικρά, δύσκολος ἢ εὐκολος, ἂν συντελῇ εἰς κέρδος ἢ δόξαν. Ἄν ἡ ἀγαθὴ αὕτη πράξις ὑπάρχῃ ὑπὲρ τὰς δυνάμεις σας, μεταχειρίσθητε ὅλον τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν, ὅπως

τούλάχιστον φανήτε καταβάλλοντες ὅλας τὰς δυνα-
τὰς προσπάθειας. Τὸ πρῶτον ὑμῶν καθήκον εἶναι ὑ-
πομονὴ ἀπεριόριστος, καὶ τὸ δεύτερον ἐπιμονὴ ἀνέν-
δοτος. φυλάττειτε μάλιστα καλῶς μὴ σᾶς κυριεύσῃ
ἡ χλιαρότης· καὶ προσέχετε καλῶς νὰ μὴ ἀπατήσῃτε
ὑμᾶς αὐτοὺς. Ὅταν μακρὸν τινα χρόνον διατελέσητε
τὴν διαγωγὴν ταύτην ἀκολουθώντας, θὰ πορισθῇτε
ἀκαταλογίστους ὠφελείας. Μὴ ἐλατρεύατε ἐντὸς
τῆς οἰκίας σας μὲ καρδίαν καθαρὰν καὶ εὐσεβῆ, καὶ
διὰ τοῦτο ἤλθον ἐπίτηδες νὰ σᾶς δώσω τὰς ὁδηγίας
ταύτας. Ἄν σπεύσῃτε νὰ ἐπιτελέσητε αὐτάς μετ' ὅ-
λης ὑμῶν τῆς δυνάμεως, θὰ δυνηθῇτε νὰ πρᾶνῃτε
τὸν οὐρανόν, καὶ νὰ μεταπείσῃτε αὐτὸν νὰ μετα-
βάλῃ τὴν περὶ ὑμῶν ἀπόφασίν του. »

Ταῦτα λέγων εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς οἰκίας.
Ὁ Ἰοὺ-κόγκ ἠγέρθη μετὰ σπουδῆς καὶ τῷ ἡκολού-
θησεν. Ἀλλὰ καθὼς ἔρθανε πλησίον τῆς ἐστίης, ἡ
φανίσθη. Τότε ἐνόησεν ὅτι ἦτο τὸ πνεῦμα τῆς ἐ-
στίας, ὅπερ προΐσταται τῆς τύχης τῶν ἀνθρώπων.
Ἐκαυσεν ἀμέσως ἀρώματα εἰς τινὴν αὐτοῦ, καὶ εὐ-
χαρίστησεν αὐτῷ κλίνας ταπεινῶς μέχρις ἐδάφους.

Τὴν ἐπιστάσαν, ἥτις ἦν ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς πρῶ-
της σελήνης τοῦ ἔτους, προσήνεγκε τὸ σέβας καὶ
τὰς δεήσεις αὐτοῦ πρὸς τὸν οὐρανόν· διώρθησε τὰ
προηγούμενά του πταίσματα, καὶ ἤρχισε νὰ πράττῃ
τὸ ἀγαθὸν ἀδόλως καὶ ἀνυποκρίτως. Μετήλλαξε τὸ
τιμητικόν του ὄνομα, καὶ ἔλαβε τὸ *Τσέγκ-ι-ταο-γίν*,
ἥτοι ὁ *Ταο-σέ* ὅστις αἱ λογισμοὶ εἶναι καθα-
ροί, καὶ ἔγραψεν ὅρκον νὰ ἀποστοιχῇ ἀπὸ τοῦ νοῦ
του πᾶσαν ἐννοίαν κακὴν.

Τὴν πρώτην ἡμέραν μυρίαὶ συγκεχυμέναι ιδέαι
ἐτάραττον τὸν ἐγκέφαλόν του· ἄλλοτε ἀμφίβαλλε,
ἄλλοτε παρεδίδοτο εἰς τὴν νοχέλειαν καὶ ἀδιανο-
ρίαν. Ἄφινε νὰ παρέρχωνται ἀκάθαρως αἱ ἡμέραι καὶ
νύκτες, καὶ δὲν ἤργητε νὰ ἐπαναπέσῃ εἰς τὴν προ-
τέραν ὁδὸν τῆς ἀπωλείας. Τέλος πάντων ἔπεσεν ἐπὶ
πρόσωπον κατὰ γῆς ἐνώπιον τοῦ μεγάλου Θεοῦ *Κου-
αν-ῆν*, ὃν ἐλάτρευεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του, καὶ ἔχυσε
πύρινα δάκρυα. « Ὁμνύω, εἶπεν, ὅτι ἡ μόνη μου ἐ-
πιθυμία εἶναι νὰ μὴ ἔχω πλέον παρὰ καλοὺς συλ-
λογισμούς, νὰ διατελέσω καθαρὸς καὶ ἀκέραιος, καὶ
νὰ μεταχειρισθῶ ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς μου,
ὅπως ὅσον δύναμαι τελειωθῶ. Ἄν δὲ καὶ τρίχα
μόνον μίαν βραδύνω εἴθε νὰ πέσω διὰ παντός εἰς τὰ
σκότη τοῦ ἄδου ! »

Καθ' ἡμέραν δ' ἐγχειρόμενος πρῶτ' ἔλεγεν ἑατον
τάκις μὲ συν-τριβὴν καρδίας τὸ ἱερὸν ὄνομα τοῦ *Τα-
τσέ, τὰ-πέι* (3) ὅπως τύχη τῆς θείας ἀντιλήψεως.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης παρετήρει μετὰ προ-
σοχῆς τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις του, ὡς εἰ διηγε-
κῶς τὰ πνεύματα παρέμενον πλησίον αὐτοῦ· οὐδ' ἀ-
νείχετο καὶ τὴν ἐλάχιστην ἀπὸ τῆς εὐθείας πα-
ρεκτροπὴν.

Ὅσάκις ἐπαρουσιάζετο πρᾶγμα τι ὠφέλιμον εἰς
τοὺς ἀνθρώπους ἢ εἰς τὰ ζῶα, δὲν ἐξήταζεν ἂν προ-

έκειτο περὶ μεγάλης ἢ μικρᾶς ὑποθέσεως, ἂν εἶχεν
εὐκαιρίαν ἢ ἂν ἡττολεῖτο, ἂν εἶχε ἢ δὲν εἶχεν τὴν
ἀναγκαίαν ἱκανότητα νὰ τὸ ἐκτελέσῃ, ἀλλ' ἐσπεύδεν
εὐθὺς εἰς τὸ ἔργον μετὰ χαρᾶς ἐνθουσιώδους, οὐδ'
ἔπαυε τὴν ἐπιχείρησιν πρὶν ἢ ἐπιτελέσῃ αὐτὴν· ἔ-
πραττε τὸ καλὸν ὅσάκις εὗρισκεν εὐκαιρὸν περίστα-
σιν, καὶ ἐπέχεε μακρὰν μυστικᾶς εὐεργεσίας. Ἐξε-
πλήρου πιστῶς τὰ καλῆκόντά του, καὶ ἐέκυπτεν
εἰς τὴν σπουδὴν μὲ ἀνεκδότους κόπους. Ἠκολούθει
τὴν ταπεινοφροσύνην, ὑπέμενε τὰς ὑβρεῖς καὶ ἐσπού-
δαζε νὰ διορθώσῃ καὶ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ ἀγαθὸν ἔσους
ἀπῆντα ἀνθρώπους, καὶ ὁλόκληραι ἡμέραι δὲν ἐξήρ-
κουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀγαθῶν τούτων ἔργων.
Τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνὸς κατεστρών-
νυε σύνθετον τῶν μηνιαίων του πράξεων καὶ λόγων
ἐπὶ χάρτου κιτρινου, ὃν μετέπειτα ἔκαιεν ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ τῆς ἐστίας. Ὁ Ἰοὺ-κόγκ ὠρίμασεν εὐθὺς
εἰς τὴν πρᾶξιν ὅλων τῶν ἀρετῶν. Νύκτις δ' ἐκινεῖτο,
καὶ γίλιαι τῷ ἡκολούθῳ ἀγαθαὶ πράξεις· ὅτε δ' ἔ-
μενε μόνος καὶ ἐπαναπαυόμενος, οὐδεὶς κακὸς συλ-
λογισμὸς ἐμόλυνε τὴν καθαρότητα τῆς ψυχῆς του.
Οὕτω δὲ ἔζησε τρεῖς ἔτη.

Ὅτε ἔφθασεν εἰς τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλι-
κίας (ἦτο τότε τὸ δεύτερον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ
βάν-λι (4)), ὁ *Τσάνγ-κιάνγκ-λιν* ἦτο πρωθυπουργός,
ὅστις, ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν αἱ ἐξετάσεις τῶν *Τσίν-σέ*
(5) ἐξήτησε διδάσκαλον τοῦ υἱοῦ του.

Ὅλοι, ὅσους συνεβουλεύθη περὶ τούτου, τῷ ἐσύ-
στησαν ὁμοφώνως τὸν Ἰοὺ-κόγκ. Ὁ ὑπουργὸς ὑπῆλ-
θε νὰ τὸν προσκαλέσῃ ὁ ἴδιος, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς
τὴν πόλιν.

Ὁ *Τσάνγκ* σεβασθεὶς μεγάλως τὴν ἀρετὴν τοῦ Ἰοὺ-
κόγκ, ἐκίνησε πάντα λίθον διὰ νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὸν εἰς
τὸ αὐτοκρατορικὸν σχολεῖον. Τὸ ἔτος *πεγκτσέ* (1576)
ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν συναγωνισμὸν, καὶ ἔλαβε τὸν
βαθμὸν τοῦ προλύτου, καὶ τὸ ἀκολουθεῖν ἔτος προ-
ήχθη εἰς τὸν βαθμὸν *Τσίν-σέ* (διδάκτορας).

Μιὰ τῶν ἡμερῶν ἐπαρεύθη νὰ ἐπισκερθῇ εὐνοῦχόν
τινα καλιόμενον *Ἰάγκ-κόγκ*.

Ὁ Ἰάγκ παρέστησεν εἰς αὐτὸν τοὺς πέντε υἱοὺς
του, ὡς ἡ ὄρασεν εἰς διάφορα μέρη τῆς αὐτοκρατο-
ρίας, διὰ νὰ τοὺς ἔχῃ παρηγορίαν εἰς τὸ γῆρας του.
Μεταξὺ αὐτῶν εὗρισκετο καὶ νέος τις δεκαεξαετής. Ὁ
Ἰοὺ-κόγκ ἐνόμισεν ὅτι ἀναγνωρίζει τοὺς χαρακτή-
ρας τοῦ προσώπου του, καὶ τὸν ἠρώτησε τίς ἦτο ἡ
πατρίς του. — Εἰμαι, εἶπεν ὁ νέος, ἀπὸ τὸν τόπον
τοῦ *Κιάνγκ-γεοῦ*. Ὅτε ἦμην παιδίον, ἐπέρθη κατὰ
λάσος εἰς πλοῖόν τι ἐμπορικὸν ἀποπλέον τότε ἐν-
θυμουμαι ἀκόμῃ, ἂν καὶ ἀμυδρῶς, τὸ ὄνομα τῆς οἰ-
κογενείας καὶ τοῦ χωρίου μου.

Ὁ Ἰοὺ-κόγκ ἐξεπλάγη καὶ κατενόχη. Παρακα-
λέσας δ' αὐτὸν νὰ γυμνώσῃ τὸν ἀριστερὸν πόδα, ἀ-
νεγνώρισε τὰς δύο εἰς τὸν τارسὸν μαύρας κηλίδας,
καὶ γεγωνὸς εἶπεν *Ἐῖθε ὁ υἱός μου !*

(4) Τὸ ἔτος 1576.

(5) Ἡ εξέταση τῶν ὑποψηφίων τῶν ἀξιούτων τὸν βαθ-
μὸν τοῦ διδάκτορος.

(3) Τὰ δύο ταῦτα δισπύλλαθα σημεῖνοι, ἄριστος, συμ-
παθητικώτατος, τίτλοι ἀποδιδόμενοι συνήθως εἰς τὸν *Κονάν-ῆν*.

Ὁ Ἰάγκ-κὼγκ ἐχάρη καὶ αὐτὸς μεγάλως καὶ ἀπῆλθε μετὰ τοῦ πατρὸς εἰς τὸ κατάλυμά του.

Ὁ Ἰοὺ κὼγκ ἔδραμε νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν γυναῖκά του περὶ τοῦ εὐτυχοῦς συμβάματος, ἥτις ἐνηγκαλίσθη μετὰ χαρᾶς ὑπερβαλλούσης τὸν υἱὸν της, ὅς τις καὶ αὐτὸς κατέδρεξε μὲ τὰ δάκρυα τὸ πρόσωπον τῆς μητρὸς του· ἀλλὰ μόλις ἤγγισε μὲ τὴν κλῶσάν του τοὺς τυφλοὺς ὀφθαλμοὺς της καὶ εὐλὸς ἐκείνη ἀνέδραψε. Τοῦ Ἰοὺ κὼγκ ἡ χαρὰ ἐξεφράγη εἰς θαλερὰ δάκρυα.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀφῆκε τὴν ὑπηρεσίαν, ἔλαβε τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ Ἰσάγκ-κιάγκ-λὶν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του. Ὁ δὲ Ἰσάγκ κατανοήσας διὰ τὴν ἀρετὴν του, δὲν τὸν ἀφῆκε νὰ ἀπέλθῃ εἰμὴ ἀφ' οὗ τὸν ἐφιλοδώρησε διαφιλέστατα.

Ὁ Ἰοὺ-κὼγκ ἐπιστρέψας οἶκαδε ἐξηκολούθησε πράττων τὸ ἀγαθὸν μὲ ἐτι πλείονα ζέσιν. Ὁ υἱὸς του ἐνυμφεύθη, καὶ ἀπέκτησε μετέπειτα ἑπτὰ υἱούς, τοὺς ὁποίους ὅλους ἀνέθρεψε, καὶ οἵτινες ὅλοι ἐλθόντες ἐνέμησαν τὴν εὐφροσύνην καὶ τὴν φήμην τοῦ πατρὸς των. Ὁ Ἰοὺ-κὼγκ συνέταξε βιβλίον ὅπου ἐδιηγήθη τὴν ἱστορίαν τῆς ζωῆς του εἰς χρῆσιν τῶν ἐγγόνων του, ἐφθασεν εἰς τὸ 88 ἔτος τῆς ἡλικίας, καὶ τὸ βράδυ τοῦτο γῆρας ὁ κόσμος ἐβέβησεν ὡς ἀμνησθῆν τῶν ἐναρέτων πράξεών του, αἵτινες μετέβαλον ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς ἀποφάσεις τοῦ οὐρανοῦ.

ΕΤΟΣ Ζ'. ΠΑΝΔΩΡΑΣ.

— ο —

Μετὰ ἓνα μῆνα ἡ Πανδώρα μεταβαίνει εἰς τὸ ἑβδόμον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ τετάρτου καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πέμπτου ἔτους ὑπέστη κλόνους δεινοὺς, οἵτινες παρ' ὀλίγον προσένησαν καὶ τὸν θάνατον αὐτῆς. Ἡ κατὰ τινὰς ὑποδοῦλους Ἑλληνικὰς χώρας ἐπανάστασις τῶν Χριστιανικῶν λαῶν, ὃ ἐκραγεῖς πόλεμος μετὰ τοῦ Ἀρκτοῦ καὶ Λύσεως καὶ Ἀνατολῆς, καὶ ἡ μετὰ μικρὸν ἀκατέκτατος ἐνταῖθαξαι εἰς τὴν καθέδραν τῆς Ἑλλάδος νόσος, ἐστέρησαν αὐτὴν διὰ μιᾶς πεντακοσίων καὶ ἐπέκεινα συνδρομητῶν, ὧν ἡ συνεισφορά ἐπῆρκει εἰς τὸ ἥμισυ καὶ τι πλέον τῆς ἐτηθείας δαπάνης.

Ὁ θάνατος λοιπὸν τῆς Πανδώρας ἦτο ἀφραγκτός, ἂν ἡ ἐπίμονος καρτερία τῶν συντακτῶν, καὶ ἡ πρόθυμος καὶ ἀφιλοκερδὴς διανοητικὴ συνδρομὴ πολλῶν ἐκ τῶν λογιωτέρων τοῦ ἔθνους δὲν προσέλαμβανον αὐτόν.

Τὴν καρτερίαν δὲ τῶν συντακτῶν ἐπέτεινεν ἰδίως οὐχὶ ἐλπίς κέρδους, ἀλλ' ἡ πεποιθήσις ὅτι πράττουσιν ὠφελιμὸν τι καὶ διὰ τὴν τιμὴν αὐτὴν τῆς πατρίδος, πεποιθήσις ἣν ἠρύσθησαν ἐκ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ

σοφῶν, πολλάκις ἐρμηνευθείσης διὰ τοῦ τύπου (1). Καὶ βεβαίως, ἐν μέτῳ τῆς ἀδίκου καταφοράς ἥτις ἐγεννήθη ἀπὸ τινος κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, πᾶς ἄγῶν, ἔτω καὶ ἐλάχιστος, τείνων εἰς τὴν ἀπόδειξιν ὅτι πατροπαράδοτον ἔχοντες τὸν πρὸς τὸν πολιτισμὸν ἔρωτα, σπεύδομεν ὑπὲρ πάντα λαὸν πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἐλευθερίαν, εἰναί' ἄγῶν εὐεργετικός, περιποιῶν τιμὴν οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀβλοῦντας οὐς ἀγνοεῖ ἡ Εὐρώπη, ἀλλὰ πρὸς τὴν πατρίδα αὐτὴν ἐν ἣ καὶ ὑπὲρ ἥς ὁ ἄγῶν γίνεται.

Τοιαῦτα δοξάζοντες, καὶ ὑπὸ τῆς ὁσημέραι αὐξανούτης προθυμίας τῶν ἀνεγνωστῶν τῆς Πανδώρας ἐνισχυόμενοι, ὡς ὄφλημα πρὸς τὴν πατρίδα ἐβωρήσαμεν τὴν ἐξακολουθεῖν τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ τούτου συγγράμματος. Ἀλλ' ὁμολογοῦμεν ὅτι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος τούτου ἡ θέλωμεν ἀποσφαιλῇ, εἰμὴ ἡλπίζομεν ἐπὶ τὴν παντοίαν συνδρομὴν τῶν δραστηριώτερον προστατεύσαντων τὴν Πανδώραν κατὰ τὸ λήγον ἔτος.

Τὴν συνδρομὴν ταύτην ἐπικαλοῦμενοι καὶ τοῦ λοιποῦ, σπεύδομεν νὰ ὁμολογήσωμεν δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου ΚΚ. Κ. Κοντογόνου, Γ. Μαυροκορδάτου, Η. Καλλιγᾶν, Σ. Κουμανούδην, Κ. Φρεστίτην, Θ. Ὀρφανίδην, Δ. Στρούμπου, καὶ Γ. Μακκᾶν, συνδραμόντας ἡμᾶς κατὰ τὸ λήγον ἔτος δι' ἔργων ἀξίων πολλοῦ λόγου.

Δεύτερον δὲ πρὸς τοὺς ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενεῖς, τὸν πολυμαθεῖ συγγραφέα τῶν Δημ. Ἀσμάτων Σ. Ζαμπέλιον, τὸν οὐχ ἥττον γνωστὸν νομισματολόγον Κ. Παῦλον Δάμπρου, τὸν φιλομαθέστατον Κ. Σοφοκλῆν Ν. Καλούτζην, καὶ τὸν μουσοτρόφον υἱὸν τῆς Ἑλλάδος Κ. Χ. Παρμενίδην.

Καὶ τρίτον, πρὸς τὸν ἀκάματον ἱατρὸν Κ. Δεκιγάλλαν, πρὸς ὃν ἰδίως πολλὰς χάριτας ὀφείλει ἡ Πανδώρα, τὸν Κ. Κανταζόγλου διευθυντὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πολυτεχνείου, τὸν Κ. Τιμολεῶντα Φιλήμονα, τὸν Κ. Παπαζαφειρόπουλον, δικηγόρον ἐν Τριπόλει, τὸν ἐν Λύρᾳ διδάσκαλον τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων Κ. Α. Βάληνταν, τὸν Κ. Κ. Πῶπ καὶ πολλοὺς ἄλλους.

Ἐκφράζομεν πρὸς τούτοις τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν καὶ πρὸς τοὺς ἐν Μαγνησίᾳ ὁμογενεῖς συνδραμόντας καὶ κατὰ τὸ λήγον ἔτος τὴν Πανδώραν, καὶ μάλιστα πρὸς δύο ἐξ αὐτῶν ἰδίως προστατεύσαντας καὶ βοηθήσαντας αὐτήν.

Παρακαλοῦμεν δὲ καὶ τούτους καὶ ἐκείνους, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν λογίων καὶ φιλοφρόνων τὸν ὅμιλον, νὰ ἐνισχύωσι καὶ τοῦ λοιποῦ ἡμᾶς, βέβαιον ὄντες ὅτι τῇ συνεργίᾳ αὐτῶν θέλει καταστῇ τὸ ἔργον ἡμῶν κοινωφελέστερον καὶ ἐντιμότερον τῇ πατρίδι.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Φεβρουαρίου 1856.

— ο —

(1) Ἀνάγνωθι τὴν ἐν τῷ παρόντι φυλλάδιῳ καταχωρηθεῖσαν διατριβὴν τῆς ἐν Σκωτίᾳ ἐκδομένης Eclectic Review.